

Rust- mormor

I min klasse havde vi - i hvert fald i underviseren, hvor så mange sælsomme udtryk floredede - et mystisk-mystisk dobbelt-begreb der hed Stål-Farfar og Rust-mormor. Vi havde flere andre tilsvarende kombinationer, faktisk et helt spil der fungerede som en art intern kode, vi bedømte omverdenen - d.v.s. især de voksne, men også udenforstående unger - med og på. Man kunne f. eks. sige at en eller anden lærer var 'Sokol og Strømpeal', og så vidste enhver præcist hvad det betød, nemlig noget i retning af hvad man i dag ville kalde en udøver af en u-kreativ reaktionær omgangsform.

Stål-Farfar og Rust-Mormor var den af vores hverdags-myter der betegnede gamle folk der stadig var gang i, seje og slidstærke pensionister der ikke bare bojede sig for alderen og gebrækkelighederne og peb med tandløse gummer om velsignelserne forud for første verdenskrig, men som gik på med krum hals og et grin til overs. Gik man f. eks. dengang forbi kroen hang der som regel nogle unge, et par arbejdsjak, et par voksne par - og så måske et par virkelig gamle. Det var så Stål-Farfar og Rust-Mormor.

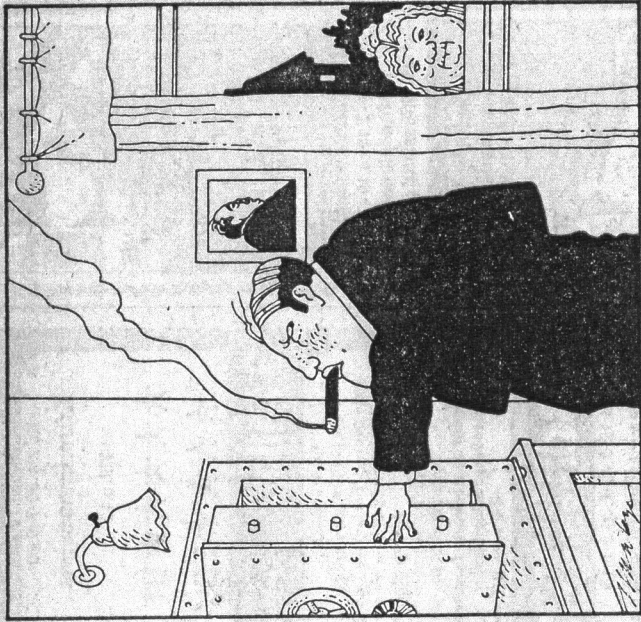
Jeg har bevaret barnets respekt for denne alderens aktive autoritet. De gamle og bornene er de eneste samfundsgrupper man næsten en bloc kan have tillid til. Forbenede få findes jo i enhver alder nu om dage, måske specielt i alderen 35-55-og mange af dem i øvrigt i forbavsende gode stillinger.

Specielt sætter jeg pris på Rust-Mormor, den kvikke Gamle Dame. Jeg ved nok der er nogen der mener, det er uhøfligt at skrive, at man burde sige 'ældre' eller sligt. Jeg synes det er noget nonsens. En Gammel Dame er en Gammel Dame på Gammelt Dansk, og det ved de Gamle Damer bedst selv. Lad os kalde en spade en spade så længe vi kan og må for EF og EFtersnakkerne.

Gamle Damer er ikke alene ofte kloge og livserfarne, de er tillige nogle af de besynderligste og mest spændende hverdagens excentrikere jeg kender i vor by. Flere af dem unge der tror de er super-hippe og ultraditionelle kunne lære ikke så lidt der.

For nu at tage et eksempel: Jeg kender en Rust-Mormor som er ret ensom. Familien, børn og børnebørn, har deres manden er død. Hun savner snak og fjas og fjæs. Sidder hun så og jamrer sig som nutidens damer i kronikform? Ingenlunde, siger jeg Dem: Hun finder hvad hun savner. Helt målbevidst.

I weekenden går hun på museer, især kunst-museer - steder som Louisiana, Sophienholm og Ordrupgaard vil man genkende hende. Der finder hun sine venner. Hendes speciale er at finde en bæk eller en stol i solen, og for eller senere er der så altid nogen i den ved siden af. Rust-Mormor begynder at snakke. Om udstillingen, udsigten, vejret, volds-mentaliteten, hvad som helst. Hun foreslår en kop kaffe. Snakken blusser. Rust-Mormor inviterer på middag hjemme hos sig selv. (Hendes

Tegning Jørgen Saabye

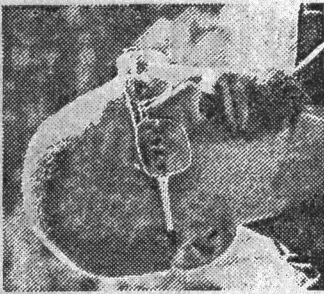
yndlings-menu er i øvrigt betagende bizar: Hellefisk og spegepølse).

En anden Gammel Dame jeg kender dyrker stadig - i en alder af 74 år - den erotiske kunst med usvækket opmærksomhed. Jeg skal ikke gå for dybt i dette emne, men blot nævne at *denne* Rust-Mormor - som bor i hus med sin familie, om end på adskilte etager - flere gange af sine venner har fået sin entredør forvekslet med sin egen søns entredør, undertiden ved midnatstide, hvilket har ført til pudsig episode og moralske bebrejdelser. 'Min son er så skrækeligt moralsk' betroede hun mig, med et lunt glimt i øjet. 'Men hans kone er nu også fra *Thisted!*'

Men se bare til provinsens Rust-Mormor, også hun kan. Jeg har i denne uge set en gammel yndlings-drom ske fyldt i virkeligheden desangående.

Lad mig begynde helt forfra, selv om det sluger spalter. Ser De, gamle kokain- & violin-Sherlock, hans Højhed Holmes, fik i sin tid en formidabel ide: Til at assistere sig i opklarings-arbejdet brugte han de såkaldte *Baker Street Irregulars*, små snavsede gadedrenge, til at fare rundt og glo og rode i skærnkasserne og rapportere. Forklaring: Ingen bemærker små snavsede gadedrenge der snuser rundt. De kan komme ind overalt. Der ingen steder virker de mistænkelige.

Så da Dorothy L. Sayers senere skrev sine Peter Wimsey-historier måtte hun næsten overgå den og valgte da at lade sin detektiv alliere sig med Samfundets store stilfærdige intelligens- og ressource-reserve. Der var intet Wimsey's værdige venner ikke så eller horte over en kop the og et strikkeskjort. Der var

Dan Turèll
i byen

intet der undgik deres trænedeblik når de studerede en lejlighed.

Og eftersom jeg i høj grad sympatiserer med praktiseret fantasi i hverdagen (en svaghed jeg bl. a. deler med Ole Grønbaum og Mogens Glistrup) har jeg længe ønsket at se sådanne ideer ført ud i virkeligheden. Nu er det sket, i Ålborg. Et større værtshus

der af politiet var mistænkt for at smugle sprit eller opkøbe smuglet sprit, hældte det på andre flasker og så sælge det under samme eller anden etiket. Sikker var man, men beviser havde man ingen af.

Man gjorde det geniale at man hyrede en Rust-Mormor til hver morgen at gå hen og rode værtshusets affalds-containerne igennem og samle alle de tomme flasker sammen, som for at sælge dem. O. K., en klunser, tænkte værtshuset.

Men ingen klunser, tværtimod: En opmærksom opdager der tålmodigt hentede følede bevis-materiale, nemlig de tomte, oprindeligt smuglede flasker - det uigendrivelige bevis, samlet hver morgen i flere måneder af Rust-Mormor.

Ikke bare en god historie, men også et stykke af et mento for moden meditation. Hvis jeg f. eks. havde en ledende charge i Københavns Politii ville jeg ikke betænke mig på at foretage visse rokeringer og personale-ændringer i det pinagtigt ineffektive Bagmandspolitii.

NOGET HELI NYT I BYEN AMERICAN STYLE PIZZA

Nu kan du få American Style Pizzeria in Town. Sådant som Amerikanerne kan li' dem. En til 2-3 personer for kun 38 kr. og en til 4-6 personer for kun 58 kr.

Bunden er tynd og knasende sprød. Kødet er rigeligt og førsteklases. Grøntsagerne kun de bedste. Kryddersovsen er vores stolthed (og hemmelighed), og osten er ingen ringere end den fineste mozarella.

Der er mere nydelse i en American Style Pizza.

Gøthersgade 101. Åbent hver dag kl. 11.00-24.00. Mand. kl. 15.00-24.00 Tlf. (01) 13 22 15.

GØTHERSGADE NR.

2719C